

*Οικονόμου π. Γεωργίου Ρήγα **
(1884-1961)

Τάξις Ἀγρυπνίας
ἐν τῇ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ
(ἐκτὸς Κυριακῆς)

Ἐκκλησία Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
Ἱερὰ Μητρόπολις Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς
Μάρτιος 2017

«...τὸ γὰρ
διακονεῖν
Σοι...»

...μέγα
καὶ
φοβερόν...»

Τάξις Ἀγρυπνίας ἐν τῇ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ (ἐκτὸς Κυριακῆς)

Σημείωσις

Ἐὰν Μνήμη Ἁγίου ἑορταζομένου τύχη ἐν τῇ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, ἐκτὸς Κυριακῆς, παρελάβομεν μὴ ἐπιτελεῖν Ἀγρυπνίαν.

Εἴπερ δέ τις βούλοιο ἑορτάσαι Ἅγιόν τινα δι' Ἀγρυπνίας, οὐκ ἀπαγορεύεται ἡ ἐπιτέλεσις αὐτῆς.

Γίνεται δὲ ὑπὸ τὸν ἐπόμενον τύπον:

1α. Ἐν τῇ παραμονῇ, μετὰ τὴν Θ' Ὁραν, γίνεται Προηγιασμένη μετὰ τοῦ Μικροῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Ἁγίου, οὕτω:

Μετὰ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, ἰστώμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· τὰ γ' Προσόμοια τοῦ Τριωδίου, καὶ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια δ' *Δόξα*, τοῦ Ἁγίου· *Καὶ νῦν*, Θεοτοκίον ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εἴσοδος, *Φῶς ἰλαρόν*, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, τὸ *Κατευθυνθήτω* καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Κοινωνικὸν *Γεύσασθε καὶ ἴδετε*.

1β. Ἐὰν ὁμως ἡ παραμονὴ τῆς Μνήμης τοῦ Ἁγίου ἐστὶν ἡ Καθαρὰ Δευτέρα, ὁ Μικρὸς Ἑσπερινὸς γίνεται ἄνευ Προηγιασμένης, οὕτω:

Μετὰ τὴν Θ΄ Ὥραν, τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, ἰσθῶμεν στίχους ζ΄ καὶ ψάλλομεν τὰ γ΄ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου, καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄. *Δόξα*, τοῦ Ἁγίου· *Καὶ νῦν*, Θεοτοκίον ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ Φῶς ἰλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου.

Εἰς τὸν στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις καὶ τὸ Μαρτυρικόν. *Δόξα*, τοῦ Ἁγίου· *Καὶ νῦν*, Θεοτοκίον ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὰ *Θεοτόκε Παρθένε* κτλ., αἱ γ΄ μεγάλαι μετάνοιαι μόνον, Τρισάγιον, ἢ Εὐχή, ὁ Ψαλμὸς καὶ Ἀπόλυσις.

2α. Περὶ δὲ ὥραν ἰβ΄ τῆς ἡμέρας [18:00΄], σημαίνει καὶ συναχθέντες ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ψάλλομεν τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον.

Καὶ μετὰ τὴν τελείαν συμπλήρωσιν αὐτοῦ, θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς καὶ εὐλογεῖ καὶ ἀρχόμεθα τῆς Ἀγρυπνίας, ἥτοι λέγομεν τὸν Προοιμιακὸν καὶ ψάλλομεν τὰ Ἀνοιξαντάρια.

Εἶτα στιχολογοῦμεν τὴν α΄ στάσιν τοῦ *Μακάριος ἀνὴρ*.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, τὰ Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου εἰς ἦ΄. *Δόξα*, τοῦ Ἁγίου· *Καὶ νῦν*, τὸ α΄ Θεοτοκίον εἰς τὸν αὐτὸν ἥχον.

Εἴσοδος, *Φῶς ἰλαρόν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Ἐκτενής, τὸ *Καταξίωσον* καὶ τὸ *Πληρώσωμεν*.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, ἢ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ αἱ συνήθεις Δεήσεις ἐν τῷ Νάρθηκι.

Εἶτα εἰς τὸν στίχον, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. *Δόξα*, τοῦ Ἁγίου· *Καὶ νῦν*, Θεοτοκίον.

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου· *Δόξα*, τὸ αὐτό· *Καὶ νῦν*, τὸ *Θεοτόκε Παρθένε* ἀργῶς, ἢ εὐλόγησις τῶν Ἄρτων καὶ Ἀνάγνωσις τοῦ Ἁγίου.

• **2β. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάγνωσιν**, εὐθὺς *Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ* καὶ καθεξῆς ὁ Ἐξάψαλμος καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, τῶν Ὁρῶν καὶ τῆς Προηγιασμένης.

Πολυέλεον δὲ οὐ ψάλλομεν [πλὴν τῆς 24ης Φεβρουαρίου καὶ τῆς 9ης Μαρτίου –**σημ. ἡμ.**].

3α. Ἐὰν δὲ ἡ Μνήμη τοῦ Ἁγίου τύχη ἐν **Δευτέρᾳ**, ὁ Μικρὸς

Ἐσπερινὸς γίνεται τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας ἄνευ Προηγιασμένης, οὕτω:

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, τὰ Κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου δ', τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. *Δόξα*, τοῦ Ἁγίου· *Καὶ νῦν*, Προσόμοιον.

Εἰσοδος, *Φῶς ἰλαρόν*, τὸ Μέγα Προκειμένον.

Εἰς τὸν στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις καὶ τὸ Μαρτυρικόν. *Δόξα*, τοῦ Ἁγίου· *Καὶ νῦν*, Θεοτοκίον.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ εἶτα τὰ *Θεοτόκε Παρθένε* κτλ., αἱ γ' μεγάλαι μετάνοιαι μόνον καὶ Ἀπόλυσις.

• **3β.** Περὶ ὥραν ιβ' τῆς ἡμέρας [18:00'], τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον χῦμα ἐν τῷ Νάρθηκι ὡς ἔθος· καὶ μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν αὐτοῦ, ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀγρυπνίας ὡς ἄνω §2.

(*) Βλ. Τυπικόν, Οἰκονόμου π. Γεωργίου Ρήγα (1884-1961), σελ. 499-500, ἔκδοσις «Πατερικοῦ Ἰδρύματος Μελετῶν», Λειτουργικὰ Βλατάδων - 1, Θεσσαλονίκη 1994. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.